

vil søge paa dette som paa alle andre Omraader at forhindre Misbrug af Bestemmelsen i § 2, men naar en Kommune sætter sin Elektricitetspris og Gaspris, for saa vidt angaar Belysning, saa lavt, at Kommunens Elektricitets- og Gasværk giver et saa stort Underskud, at Kommunalbestyrelsen kan sige: Nu kan vi dokumentere, at vi, fordi vi har leveret samtlige Kommunens Beboere Gas og Elektricitet til de og de lave Priser, har et Underskud paa saa og saa mange Hundrede Tusinde Kroner, og nu beder vi om at faa en Trediedel af dette dækket eller, hvis man sonderer, som jeg nævnede i Gaar, mellem de ved Dyrtiden vanskeligt stillede og alle de øvrige, to Trediedele for den ene Dels Vedkommende og en Trediedel for den andens, synes jeg ikke, at Kommunen kan siges at gøre sig skyldig i Misbrug eller at gøre sig uberettiget Fordel, for det er faktisk, at Kommunen har baaret Udgifter til Fordel for samtlige Kommunens Beboere. Det var det Forhold, jeg gerne vilde have klaret. Det ærede Medlem fra Rønne klarede det ikke for mig, hvad jeg heller ikke havde ventet, og Ministeren, synes jeg, klarede heller ikke, hvordan han havde tænkt sig dette, men jeg indrømmer, at Spørgsmaalet bedst kan drøftes i et Udvalg.

Det ærede Medlem fra Rønne kom med en Bemærkning, der for mig havde ret stor Interesse — det er de to Udtalelser af det ærede Medlem, jeg skal opholde mig ved —, idet det ærede Medlem udtalte, at han ikke var rigtig tilfreds med Lovforslagets Bestemmelse i § 3, andet Stykke om, at en Kommune, hvis den ikke træffer Foranstaltninger til Nedsættelse af Brændselspriserne, kan til andre Foranstaltninger i Henhold til § 2 faa refunderet af Statskassen $\frac{2}{3}$ af et Beløb af indtil 9 Kr. pr. Indbygger. Det ærede Medlem fra Rønne sagde, at det vilde sige, at hvis en Kommune ikke kan benytte de 9 Kr. pr. Indbygger til Nedsættelse af Brændselsprisen, hvis den f. Eks. ikke benyttede mere end 6 Kr. til Nedsættelse af Brændselsprisen, vilde den ikke kunne faa nogen Del af de 3 Kr. pr. Indbygger, der var tilbage, refunderet af Staten, medens andre Kommuner derimod kan faa de fulde 6 Kr. af de 9 Kr., forudsat, at de træffer

andre Foranstaltninger, men ikke Brændselsforanstaltningerne. Jeg tror, jeg rigtigt har gengivet det ærede Medlems Indvending og Tankegang, og hans Udtalelser er, som sagt, af ret betydelig Interesse for mig, for de er et Vidnesbyrd om, at det var rigtigt, hvad jeg sagde i Gaar, at Bestemmelsen, som den er affattet, indeholder Opfordring til Kommunalbestyrelserne til at sige: Nu er der af Statskassen stillet et Beløb af 6 Kr. pr. Indbygger til Raadighed til Kommunerne — forudsat, at vi kan finde Foranstaltninger udenfor dem, til hvis Gennemførelse vi efter den gældende Lov kan faa $\frac{2}{3}$ af Udgifterne refunderet — til Nedsættelse af Prisen paa forskellige Ting eller maaske paa en enkelt Ting til et samlet Beløb, der svarer til 9 Kr. pr. Indbygger, og nu gælder det om, at vi kan gøre den fulde Brug af det Statstilskud, som er stillet i Udsigt. Det ærede Medlem sagde, at dette gælder de Kommuner, som slet ikke gør noget med Hensyn til Brændselet, thi andre, som gør noget — ogsaa til Nedsættelse af Brændselsprisen, men maaske ikke kan anvende de 9 Kr. pr. Indbygger —, maa have Ret til at finde paa noget at anvende det resterende Beløb til, og det er det, jeg har gjort Indvendinger imod. Men det ærede Medlem har ingen som helst Ret til at sige, at jeg er imod, at der træffes kommunale Dyrtidsforanstaltninger og navnlig saadanne, der kommer alle til gode. Jeg kan i saa Henseende med fuld Tryghed henvise til, hvad jeg har sagt, naar jeg har staaet som Ordfører ved Behandlingen af de tidligere Dyrtidslove. Jeg har da for Resten haft den Tilfredsstillelse at faa læst op for mig en Gang imellem, hvad jeg har sagt vedrørende mit Haab om, at Kommunalbestyrelserne vilde benytte Loven fuldt ud. Men der er en stor Forskel paa dette Haab om, at Kommunalbestyrelserne benytter sig af Loven i det Omfang, som er ønskeligt, og jeg kan ogsaa gerne sige paakrævet, og saa at gaa med til, at der stilles — jeg vil ikke sige ubegrænsede, men meget større Midler af Statskassen til Raadighed for Kommunerne, vel at mærke ikke til Fordel for de mindre velstillede, men til Fordel for de bedre stillede. Det er det eneste, jeg har gjort Indvendinger imod. Jeg har ikke sagt det